PODLAVIČNÍK

ŠKOLNÍ ČASOPIS ZŠ A MŠ TOVAČOV

9. číslo květen 2026

Obsah

Květen v mateřské škole 1
Květen ve školní družině 2
Soutěž ve skákání přes švihadlo 3
Výtvarná soutěž 5
Hodina vlastivědy v 5. A 6
První pomoc na 1. stupni 6
Výlet 5. A do olomoucké ZOO 7
Perličky ze školních lavic 8
Svatba nanečisto 8
Hasiči v 5. A 11
Po stopách lovců mamutů 12
Z května bych vykvetl 13
Kreativní osmáci 14

Milí čtenáři,
květen už pomalu předává štafetu červnu a my vám na našich stránkách přinášíme zprávy o tom, co se během předposledního měsíce tohoto školního roku u nás událo. Ve školce děti potěšily své maminky besídkou na oslavu Dne matek, děti v družině se snažily trávit co nejvíc času venku, kde si užívaly pohybu a her, děti na prvním stupni soutěžily ve skákání přes švihadlo a také se školily v zásadách první pomoci, páťáci byli na výletě v olomoucké zoo a čtvrťáci se třeťáky putovali za mamuty do Předmostí. A samozřejmě velkou školní akcí byla také deváťácká svatba nanečisto.
Ve škole nás čeká ještě závěrečný finiš, abychom vylepšili, co se dá a byli spokojení se závěrečným vysvědčením. Čekají nás ale také školní výlety, na kterých si užijeme spoustu zábavy a na které budeme dlouho vzpomínat.
Užívejte si krásně teplé dny. A vydržte, konec školního roku se blíží!

p. uč. Marcela Haraštová

Tovačov
město pod Spanilou věží

Květen v mateřské škole

Měsíc květen byl v naší mateřské škole plný pestrých aktivit, kulturních zážitků a oslav. Krásné a teplé jarní počasí nám navíc umožnilo trávit na čerstvém vzduchu ještě více času a naplno využívat celou naši školní zahradu. Děti si s nadšením užívaly oblíbené hry na pískovišti, dovádění na klouzačkách a spoustu dalších venkovních aktivit.

Hned na začátku měsíce jsme se ohlédli za čarodějnickým rejem z konce dubna. Vzpomínky na čarodějnické dopoledne v maskách provázely děti ještě v prvních květnových dnech, kdy jsme společně přivítali máj. Právě slunečné dny nám dovolily přenést velkou část her a činností ze třídy přímo pod širé nebe.

Květen byl obzvláště bohatý na kulturu a poznávání. Přímo do školky za námi dorazilo sférické kino se svou zajímavou nabídkou filmů. Děti vleže uvnitř nafukovací kopule sledovaly projekci všude kolem sebe, což pro ně byl neobyčejný, přímo magický zážitek.

Nejvýznamnější a nejdojemnější událostí měsíce května byla oslava Dne matek. Přípravy vrcholily ve všech třídách, kde děti s velkou láskou vyráběly originální přáníčka a drobné dárečky, aby svým maminkám udělaly radost. Samotná besídka pak byla plná emocí. Každá třída si nejprve připravila své vlastní pásmo – zazněly krásné básničky i veselé písničky, které děti poctivě trénovaly. Závěrem celého programu se stal společný veselý taneček všech tříd dohromady. Maminky odměnily děti velkým potleskem a na mnohých tvářích byl vidět velký úsměv i dojetí.

V květnu pokračoval také plavecký výcvik pro přihlášené děti. Naši malí plavci se ve vodě cítí stále lépe a hravou formou zdokonalují své dovednosti.

Za dalším uměním jsme se vydali do místní ZUŠ. Žáci školy si pro nás připravili skvělé hudební vystoupení s názvem „Putování za písničkou“. Naše děti se hravou formou seznámily se základními hudebními nástroji, poslechly si, jak znějí, a společně si s chutí zazpívaly řadu známých písniček.

I když květen pomalu končí, čeká nás ještě jedno krásné představení. Už brzy do mateřské školy opět zavítá oblíbené Divadlo Plyšového medvídka, tentokrát s poučnou pohádkou „Pozor, zebra!“.
Velké poděkování patří všem rodičům za jejich podporu, spolupráci a milou účast na besídkách. Největší pochvala ale letí našim šikovným dětem, které celé pásmo úžasně zvládly a dělaly nám obrovskou radost. Těšíme se na další společné červnové zážitky!

p. uč. Andrea Zavadilová

Květen ve školní družině

Květen v naší školní družině byl plný sluníčka, smíchu, tvoření a společných zážitků. Přestože nám jeho začátek zpříjemnily prodloužené víkendy, o veselé chvíle, pohyb a zábavu nebyla nouze. Každý den jsme si užívali nové aktivity, poznávali svět kolem nás a společně prožívali jarní dny.
Povídali jsme si o životě včel a dozvěděli se, proč jsou pro přírodu tak důležité. Tvořili jsme a vyráběli dekorace s jarní tématikou. Také jsme besedovali o významných květnových dnech.

S velkým nadšením jsme se pustili do poznávání našeho těla. Hravou formou jsme zjišťovali, jak fungují jednotlivé části těla, proč je důležitý pohyb, odpočinek i zdravé jídlo.

Když nám přálo počasí, sportovali jsme v přírodě nebo na školním hřišti. Hráli jsme pohybové hry, soutěžili a užívali si společný čas venku na čerstvém vzduchu.
A protože se blíží Mezinárodní den dětí, čeká nás ještě veselé zábavné odpoledne plné šifer, her a úkolů. Chybět nebude ani opékání špekáčků, zpívání táborových písní, na které budeme určitě dlouho vzpomínat.
Velkým a milým překvapením pro nás byla baby shower party, kterou si pro nás připravila naše milá těhotná kolegyně. Největší napětí přišlo ve chvíli, kdy jsme společně odhalovali, zda se narodí holčička, nebo chlapeček. My už to víme. Děti byly nadšené a celá družina si užila chvíle plné emocí, překvapení a společné radosti.

Ve školní družině jsme si květen opravdu užili a už teď se těšíme na další společná dobrodružství.

vychovatelky školní družiny

Soutěž ve skákání přes švihadlo

Ve čtvrtek 7. 5. proběhl v tělocvičně naší školy druhý ročník soutěže pro první stupeň „Skáču, skáčeš, skáčeme...“. Tři nejlepší skokani z každé třídy 1. – 5. ročníku si změřili své síly v dovednosti skákání přes švihadlo.

I když vloni byly celkově výkony lepší a děti nadšenější, letos jsme si to i tak všichni užili a nominovaní skokani si vyskákali hezké odměny. A protože se ve třídách všichni snažili do nominace probojovat, dostali drobnou sladkost úplně všichni. Moc děkujeme dětem za účast, paní učitelkám za přípravu a motivaci, asistentům a děvčatům z 9. A za pomoc při počítání a páťákům při přivádění a odvádění sportovců ze třídy do tělocvičny a zpět. A už se moc těšíme na další ročník...

Výsledková tabulka:

Pořadí	Jméno a příjmení	Třída	Skoky	Pořadí	Jméno a příjmení	Třída	Skoky
1.	Trávníčková Magdaléna	1. A	104	4.	Kopecká Tereza	1. B	43
2.	Mrtvá Sofie	1. A	79	5.	Charvátová Ema	1. A	42
3.	Bukovcová Mia	1. B	57	6.	Nemčeková Nela	1. B	20

Pořadí	Jméno a příjmení	Třída	Skoky	Pořadí	Jméno a příjmení	Třída	Skoky
1.	Héniková Isabella	2. B	83	4.	Pěchová Marie	2. B	42
2.	Krybusová Valentýna	2. B	63	5.	Holomčíková Tereza	2. A	32
3.	Baďura Tobiáš	2. A	51	6.	Kadlecová Veronika	2. A	19

Pořadí	Jméno a příjmení	Třída	Skoky	Pořadí	Jméno a příjmení	Třída	Skoky
1.	Zapletálková Eliška	3.A	144	4.	Klimešová Aneta	3.A	67
2.	Melichar Patrik	3.A	126	5.	Indráková Nela	3.B	35
3.	Kutálková Markéta	3.B	70	6.	Ječmínek Sebastian	3.B	30

Pořadí	Jméno a příjmení	Třída	Skoky	Pořadí	Jméno a příjmení	Třída	Skoky
1.	Ondra Robin	4.B	250	4.	Symerská Denisa	4.A	146
2.	Šmíd Viktor	4.B	203	5.	Mlčůch Ondra	4.B	100
3.	Dorazilová Bohdana	4.A	159	6.	Chylová Nicole	4.A	85

Pořadí	Jméno a příjmení	Třída	Skoky	Pořadí	Jméno a příjmení	Třída	Skoky
1.	Kociánová Natálie	5.A	333	4.	Chudožilová Ella	5.B	131
2.	Nováková Nela	5.B	215	5.	Mračková Elena	5.B	78
3.	Strnad Nikolas	5.A	150	6.	Zavadilová Valentýna	5.A	63

Absolutní vítěz: Kociánová Natálie (5. A)

Pořadí podle tříd:

Pořadí	Třída	Skoků celkem	Pořadí	Třída	Skoků celkem
1.	4. B	553	**6.**	1. A	225
2.	5. A	546	**7.**	2. B	188
3.	5. B	424	**8.**	3. B	135
4.	4. A	390	**9.**	1. B	120
5.	3. A	337	**10.**	2. A	102

p. uč. Jana Héniková a a. p. Petra Nemravová

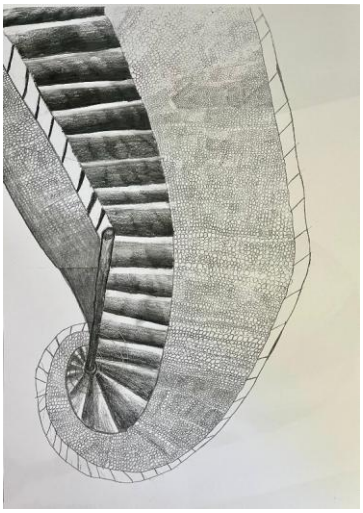

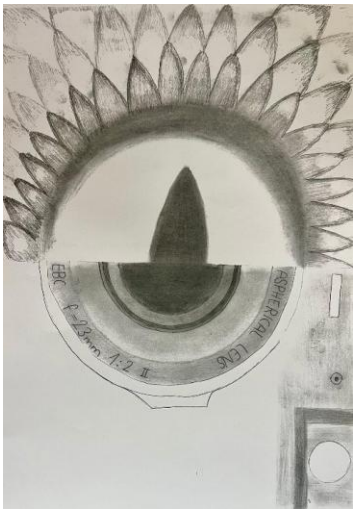
Výtvarná soutěž

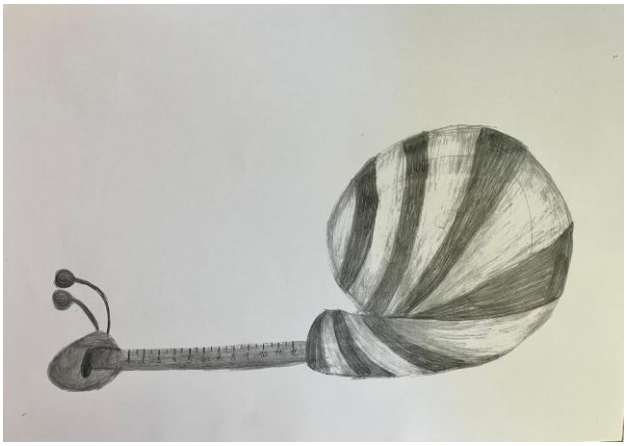
Žákyně 6. tříd se v hodinách výtvarné výchovy zapojily do výtvarné soutěže v oboru kresby a grafiky s názvem „Krásná jako kvítka… je ta země…“. Inspirací byly „Lidské vynálezy inspirující se přírodou“.

Dívky ve svých pracích hledaly spojení mezi přírodou a technikou a zamýšlely se nad tím, jak člověk čerpá inspiraci z tvarů, barev či vlastností rostlin a živočichů. Vznikly originální a nápadité obrázky plné fantazie, kreativity i zajímavých detailů.

Hotové práce byly odeslány do soutěže a nyní už nezbývá než držet našim žákyním palce a těšit se na výsledky.

p. uč. Lenka Hovězáková

Hodina vlastivědy v 5. A

V hodinách vlastivědy se seznamujeme se sousedními státy České republiky. První je na řadě Slovensko a děti měly možnost donést pro zpestření výuky pohlednice a fotografie z cest. Maruška Kudelková své slovenské kořeny nezapřela a připravila velký referát i s ukázkou slovenštiny a krojů, které má po své prababičce. Moc děkujeme a budeme se těšit na příště.

Petra Nemravová, a. p.

První pomoc na 1. stupni

Ve čtvrtek 30. dubna před státním svátkem žil 1. stupeň na naší škole první pomocí. Šlo o projektový den, kdy k nám přijelo 12 studentů prostějovské střední zdravotnické školy se svými dvěma učitelkami. Připravili si pro naše žáky ukázky, jak se v různých situacích poskytuje první pomoc. Akce proběhla na školním dvoře a ve venkovní učebně. Žáci rozděleni do skupin tak procházeli pěti stanovišti, kde si sami mohli aktivně první pomoc vyzkoušet. Náročnost byla odstupňována podle věku žáků od první po pátou třídu.

Žáci 4. a 5. třídy se učili masáží srdce v rytmu písničky Rolničky, rolničky přivést zkolabovaného člověka k životu. Samozřejmě se tak dělo na modelové figuríně. Jiné úrazy, např. krvácení nebo zlomeninu nohy studenti simulovali maskováním přímo na sobě. Naši žáci se tuto pomoc učili poskytnout přímo na nich, případně na svých kamarádech. Jak se zastavuje krvácení, ovázání a zajištění rány. Jak se zavěšuje zlomená ruka do trojcípého šátku či zastavení krvácení z nosu a jeho ovázání. Zajímavá pro žáky byla možnost poslechnout si kamarádovo či svoje srdce přes stetoskop. Na závěr si nejstarší ročníky vyzkoušely své znalosti o poskytování první pomoci v testech, mladší žáci zábavnými omalovánkami.

V závěru třídní učitelé dali samotným žákům prostor ke zhodnocení celé akce a přínosu pro ně samotné. Hodnocení byla velmi kladná. Žáci oceňovali, že si vše mohli sami vyzkoušet a byli by velmi rádi, kdyby mezi nás studenti zase příští rok přijeli. Akce splnila svůj cíl. Všichni si uvědomujeme, že se kdokoli z nás můžeme ocitnout v situaci, kdy bude potřeba první pomoc poskytnout, ať už náhodnému chodci na ulici, či někomu blízkému doma. Záchrana života není samozřejmostí. Čím více vědomostí a dovedností budeme mít, tím účinnější naše pomoc bude.

p. uč. Jana Héniková

Výlet 5. A do olomoucké zoo

Ve středu 20. 5. jsme se vypravili do ZOO Kopeček. Jeli jsme linkovým autobusem do Olomouce a pak městskou hromadnou dopravou na míso určení. Jako první část programu si děti v lanovém centru Veverák vyzkoušely své pohybové dovednosti a po poučení pány instruktory všichni úspěšně zvládli projít středně náročnou trasu. Někteří i dvakrát. Před polednem jsme se přesunuli do zoologické zahrady, kde jsme měli domluvený program s paní průvodkyní. Dozvěděli jsme se mnoho zajímavostí, mohli jsme si pohladit srst a lebku žirafy, pera páva nebo papouška nebo kůži hada. Měli jsme možnost dostat se přímo k výběhu žiraf a nakrmit je jablíčky nebo surikaty jejich oblíbenými červíky. Pak už na nás čekal safari vláček a tím jsme projeli velký okruh podle jednotlivých světadílů v bezprostřední blízkosti nejzajímavějších zástupců živočichů. Největší obavy jsme měli z bílých vlků, ale působili mírně jako beránci. Před odchodem na autobus jsme měli prostor na poslední občerstvovací pauzu a nákup dobrot i suvenýrů. Cesta tam i zpět proběhla bez komplikací, počasí nám vyšlo a výlet jsme si parádně užili.

za 5. A Petra Nemravová, a. p.

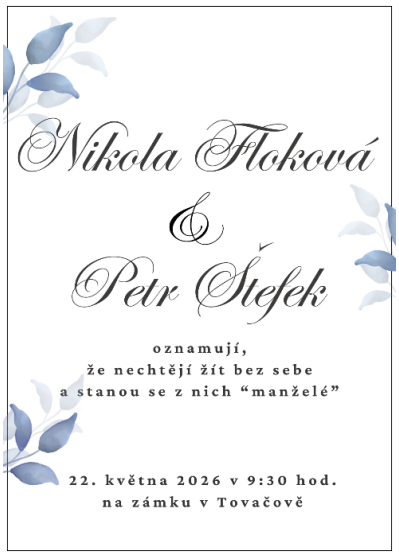

Perličky ze školních lavic

- Jak se jmenuje dívka, do které se krysař ve městě Hammeln zamiloval?
  Ignác.
- Jaký byl důvod toho, že dívka spáchala sebevraždu?
  Zabila se.
- Jaký byl důvod krysařova příchodu do města?
  Vyhnat z města myši.
- Utrpěl jsem frakturaci levé nohy.
- Sport je tu prakticky od jagživa.
- Proč na rybáře nepůsobily tóny krysařovy píšťaly?
  Byl imunní.
- Jaké informace jsou uvedené na platební kartě?
  Doba trvanlivosti.

(dodala p. uč. Marcela Haraštová)

Svatba nanečisto

Na naši svatbu nanečisto jsme se začali připravovat dávno před jejím termínem. Vybrali jsme snoubence – Nikolu a Petra a rozdělili jsme si i role svědků a rodičů snoubenců. Museli jsme připravit svatební oznámení, se kterým jsme obešli vyučující a pozvali je na náš velký den. Samozřejmě oznámení doputovalo prostřednictvím mailu i rodičům deváťáků.

Ve středu 20. května jsme vyrazili na tovačovskou matriku, aby snoubenci požádali o uzavření sňatku a vyplnili potřebnou dokumentaci.

Tou dobou už jsme samozřejmě pracovali na výzdobě třídy, kterou jsme ve čtvrtek dokončili a moc se nám povedla. Připravili jsme si i větvičky buxusu (krušpánku) s bílými mašličkami pro svatebčany. A Martin Nemrava dokončoval svatební dort.

V pátek 22. května jsme se ráno sešli ve třídě, ozdobili jsme se svatebními větvičkami, nevěsta dostala svatební kytici, kterou nám vytvořila paní Večeřová, nachystali jsme dobroty od maminek na svatební stoly a vyrazili jsme po schodech směrem k tělocvičně. Na schodech nám utvořili prvňáčci špalír, kterým jsme prošli až do tělocvičny. Prvňáčci za námi přišli a zazpívali nám připravenou písničku, přednesli básničku a potom si dva odvážní z nich přišli pro nevěstu a ženicha a dovedli je do kruhu, který utvořili, a snoubenci měli svůj sólový tanec. My jsme prvňáčkům poděkovali a dostali od nás jako poděkování lízátko. Také jsme vyhlásili soutěž o to, komu se nejlépe podaří namalovat nevěstu a ženicha. Vítězné obrázky otiskneme v příštím čísle. Bylo to moc pěkné setkání nejmladších a nejstarších žáků naší školy a deváťákům ukápla nejedna slzička. A nebylo to v tento den naposledy.

Poté jsme se vydali na zámek. Vystoupali jsme po schodech do obřadní síně, kde naše snoubence se všemi náležitostmi oddal pan Bouchal. Nechybělo ANO, nechyběly prstýnky, nechyběl polibek, blahopřání svatebčanů a ani focení.

Když jsme opouštěli zámek, nezapomněli jsme nechat projít novomanžele uličkou, ve které jsme na ně házeli rýži. A vzápětí se házelo ještě jednou. Tentokrát házela za hlavu nevěsta svoji svatební kytici a vdavekchtivé spolužačky se ji snažily chytit.

Po příchodu do školy se zametal rozbitý talíř, novomanžel přenášel svoji ženu přes práh, společně krájeli dort a také si poprvé jako manželé společně zatančili. Samozřejmě nechyběl ani vtipný svědkův proslov a pak už se jen hodovalo a všichni se příjemně bavili.

Paní vychovatelka Bartošková nám z celého dne natočila krásné video, které jsme umístili na Facebook školy, na stránky školy a rozeslali také rodičům deváťáků.
Děkujeme také SRPŠ, které nám odsouhlasilo v rámci grantu příspěvek ve výši 1000 Kč.
Den jsme si opravdu užili. Deváťáci zvládli skvěle přípravu, průběh akce i úklid po ní. Všichni budeme mít krásnou vzpomínku.

p. uč. Marcela Haraštová

A svatba nanečisto ještě jednou, tentokrát slovy Martina Nemravy z 9. A:

Dne 22. května byl, jak jste si někteří již možná povšimli, stvrzen svazek manželský mých dvou spolužáků. Svatba nanečisto, na kterou jsme se všichni horlivě připravovali, je skoro až taková školní tradice. Každá třída ji má pochopitelně jinou, stejně tak, jako se pokaždé liší i manželé, avšak ta naše byla, jak už to tak my máme ve zvyku, opravdu úžasná, téměř nepřekonatelná. Zapříčinilo to hned několik věcí. Jednak jsme si dali velkou práci s výzdobou a jednak se díky úžasně vyhlížejícím oznámením na nás přišlo podívat také mnoho lidí, včetně našich bývalých učitelů, jakými jsou kupříkladu paní učitelka Veselá, díky které byla naše svatba i následující hostina hned… veselejší, nebo také pan učitel Koláček, který si s námi poté na hostině také zahrál na kytaru a zanotoval několik písní, jež jsem s ním zpívali na jeho hodinách hudební výchovy.

Ještě však před zmiňovanou hostinou musel být samozřejmě svatební obřad, jež se konal v zámku ve vídeňském křídle. Přítomni jsme byli samozřejmě my, pozvaní hosté, převážně to byli učitelé, naše paní učitelka třídní, paní matrikářka a pan oddávající, kterým nám byl pan Leon Bouchal. Po přečtení slibů a předání prstenů samozřejmě následovala mužskoženská interakce v podobě polibku. Poté jsme po nově vzniklých manželích házeli rýži a nevěsta coby pomstu házela po spolužačkách kytkou. No, naštěstí to nebyl kaktus… Ze zámku jsme již šli do školy, kde ještě paní učitelka třídní bohužel „rozflákala“ talíř, takže to pak novomanželé museli uklízet. Jenže nevěsta se chudinka při sklízení střepstva trochu unavila, takže ji poté ženich musel přenést přes prach… Práh. Pardon. Prach už přeci zametli s těmi střepy. Pak už nastalo veliké odhalení úžasné vyhlížejícího svatebního dortu, který k možnému překvapení mnohých z vás nedělal nikdo jiný nežli já. Pak už jen manželé uskutečnili novomanželský tanec a už jsme jen hodovali a hodovali, a pak se jen přejídali a přejídali, a pak už jsme nic jíst ani nemohli. Sám za sebe mohu říci, že to byla svatba velmi vydařená a nezbývá mi nic jiného než mým nesvobodným spolužákům popřát mnoho krásných chvil.

Martin Nemrava, 9. A

Hasiči v 5. A

V pondělí 4. 5. má sice svátek Květoslav, ale tento den je symbolicky spojen se svátkem svatého Floriána, patrona požárníků a ochránce před ohněm a dalšími živly. A proto si připomínáme Mezinárodní den hasičů nejen vzpomínkou na všechny hrdiny, kteří zahynuli při výkonu svého povolání, ale také jako poděkování profesionálním i dobrovolným hasičům za jejich obětavou práci. Už od malička mnohé z nás láká toto povolání a někteří už od dětství navštěvují dobrovolné mladé hasiče a věnují se hasičskému sportu, kde se zdokonalují nejen ve zdatnosti a základech první pomoci. Někteří se dokonce stanou hasiči z povolání, jiní jim i v dospělosti pomáhají dobrovolně nebo vedou další generace...je to poslání a srdeční záležitost. V den hasičů je zvykem, že mohou přijít v uniformě nebo jiném hasičském stejnokroji, a tak jsme i v naší škole mohli potkávat napříč třídami hrdé členy dobrovolných hasičských sborů z Tovačova a okolí. V naší třídě spolužáci vyzpovídali Dominika Štulpu a Veroniku Zavadilovou, oba z SDH Tovačov.

5. A: Máte pěknou uniformu.
D: Děkuji 😊. Každý na ní máme jmenovku na suchý zip a označení různých úrovní dovednosti. Musíme skládat zkoušky. Já mám I. stupeň odbornosti. Ten modrý obdélník znamená strojník. Říká se tomu „odborka“.
V: Já jich mám už víc.
5. A: A kdo tě dostal k hasičům?
D: Brácha. A mamka je vedoucí přípravky dobrovolných hasičů v Tovačově.
V: Kamarádka z 5. B, ale strejda je povoláním hasič.
5. A: Kolikrát týdně máte trénink?
D: Jednou týdně ve čtvrtek.
V: Já mám ještě ve středu přípravku.
5. A: Co tam děláte?
D: V zimě jsme v klubovně na hasičárně a učíme se třeba základy první pomoci, morseovku a další věci, které bychom mohli potřebovat nejen na vědomostních soutěžích.
V: A taky si povídáme a hrajeme hry.
D: A od jara trénujeme venku a jezdíme na závody.
5. A: Jak ty závody vypadají?
V: Sjedou se mladí hasiči z širokého okolí a poměřují své síly.

D: Hlavně se dělají požární útoky. Je to týmová soutěž, kdy každý člen má svou pozici a svůj úkol. Dohromady se pospojuje od nádrže s vodou strojovna, hadice, rozdělovače až po proudnici a ten poslední musí trefit proudem vody terč nebo shodit plechovky a podobně.

5. A: A co vás ještě čeká?

D: Každý rok máme v létě hasičský tábor, na který se už moc těším.

V: Taky bude hasičská olympiáda v Přerově, Oplocký kopeček a někdy v září Železný hasič a možná ještě další soutěže, ale teď si nemůžu na všechny vzpomenout.

5. A: Co tě nejvíc baví?

D: Mě nejvíc baví závody a letní tábor.

V: Závody.

5. A: Tak ať se vám moc daří a pořád vás to baví !

V, D: Děkujeme…

Já děkuji za rozhovor a přidávám se k přání celé třídy…hodně štěstí.

Petra Nemravová, a. p.

Po stopách lovců mamutů

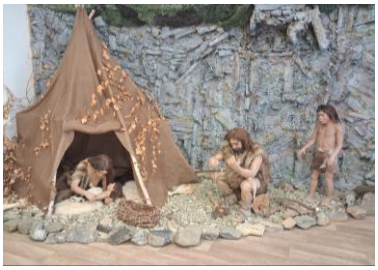
Ve čtvrtek 21. 5. třídy 3. A, 4. A, 4. B pátraly po stopách lovců mamutů v Předmostí. Ve staré škole jsme zhlédli pozůstatky nástrojů a zbraní pravěkých lovců i kosti ulovených zvířat, včetně obrovité stoličky mamuta. Po přesunu do Památníku lovců mamutů nám paní průvodkyně poutavým výkladem popsala lidská torza uložená v autentických hrobech našich pravěkých předchůdců. Díky průvodkyním a pěknému počasí se exkurze vydařila.

p. uč. Petra Koláčková

Z května bych vykvetl...

(hrátky se slovy s občasným nádechem a příležitostným výdechem černého humoru...)

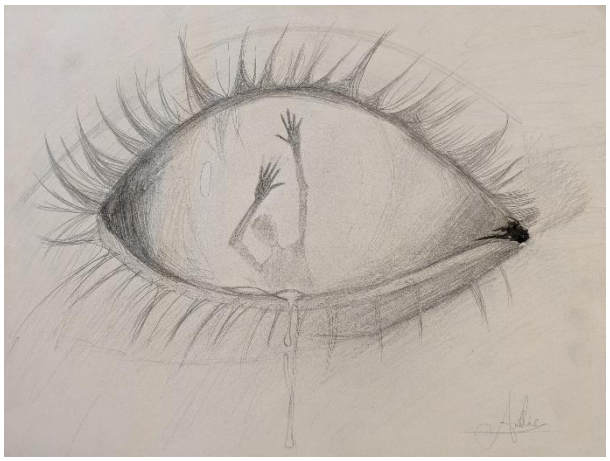
Milý deníčku,
tento měsíc byl velmi (či)perný. Na začátku května jsme se šli se spolužáky a učitelkou biologie podívat na louku na různá zvěrstva. Bohužel moji spolužáci jsou trochu hluční, jak už to tak bývá. To bys nevěřil, co takovej zajíc dokáže, když ho vyděsíš. Když se zajíc lekne, tak strašlivě zaječí a vezme do zaječích. Tam mi taky došlo, jak velkej rozdíl je mezi náma lidma a zvířaty. No, dokážeš si představit, jak by to vypadalo, kdyby ty zvířata byly jako lidi? Krávy by se chodily pást na meetinu a na krku by místo zvonců měly krávaty. Hadi by hadali počasí a kdyby měla nastat nějaká velká změna, začali by svlíkat kůži. Ale svět antropoidních animálů by určitě nebyl plný jen samých hodných a poctivých prackantů. Třeba takové vosy, obzvláště pokud by měly ruce, by všechny vosahávaly...
No, to byl ale jen začátek měsíce. Uplynul jedva jeden týden, kdy jsem dostál svému obvyklému faux pas. To jsem zrovna dělal přímačky na Střední škole technických profesí. Nebyl jsem si jist, co všechno si mám vzít s sebou, tak jsem si sbalil všechno. V mojí třídě bylo asi třicet spoluuchazečů. Jeden z nich byl asi poněkud neúspěšnej. Alespoň v jeho vlastních očích. Když jsme dopsali matiku, zabručel totiž: „Někomu bych vlepil...“. Já, ve snaze „předspřátelit“ se se svým potencite... potencoce... potento... potenceciálním budoucím spolužákem, jsem mu splnil přáni. Já vůl mu podal lepidlo... Pak jsem napsal ještě češtinu a už jsem jel domů. Naštěstí to byl už druhý trpmín, takže už jsem nemusel nic řešit. Bohužel jsem po cestě domů zakopl a vyvrtnul si kotník. Týden jsem s tím marodil doma. Když ale i po týdnu vypadal kotník jako horkovzdušnej balón v barvách takových těch jedovatých bobulí, vzala mě mamka za doktorkou. Ta řekla, že musíme do nemocnice. Tak jsme šli. Mamka šla. Já ne. Pochopitelně. V nemocnici po třech rentgenech, jedné magnetické rezonanci ve starší budově nemocnice, takže by se vlastně dalo mluvit o magnetické renesanci, a CT mozku (to netuším, proč dělali) usoudili, že je potřeba operace. Když jsem se ale vzbudil z narkózy, noha mě bolela ještě víc než předtím. Když se mě sestřička zeptala, zda je vše v pořádku, řekl jsem jí, ať se nestará, řekne mamce, že bych si dal sendvič a zavolá mi zdravotní sestru. Když pak zdravotní sestra přišla, řekl jsem jí, že mě to bolí ještě víc. Ta mi jen mlčky podala leták nemocnice. Kvůli své dyslexii jsem název nemocnice přečetl špatně. Četl jsem nemocnice, ale na první stránce stálo ve skutečnosti „nemožnice“... Tak mě mamka vzala do jiné instituce. Tam mi nějaká gotická ošetřovatelka dala přívěšek s pentagramem.
To jsem si fakt už připadal jak obětní beránek, ale po zkušenosti s předchozím špatným přelouskáním názvu nemocnice jsem se podíval na stránky, kde byl název nemocnice napsán tak velkým písmem, že i já s dyslexií jsem to na podruhé přečetl správně. Stálo tam „Fakokultní nemocnice“... Tak to už fakt ne, toto! Tak se mamka zeptala, jestli by mi ten nepovedený gips nemohli aspoň odstřihnout. Paní se zatvářila trochu překvapeně, pak zaraženě a pak soucitně a ukázala na stránky ještě jednou. Řekl jsem si: „Fajn. Tak na potřetí to přečtu správně.“ Pořádně se zasoustředím a nahlas přečtu celý název instituce: „Fakokultní NENOŽNICE“. Zvládl jsem dokonce i podtitulek: „Márnice, pitevna a hřbitov na druhé straně.“ Paní nám vysvětlila, že ostří nosí smůlu, neštěstí a různé útrapy, ale prý máme zkusit jít právě na druhou stranu. Tam prý už nikomu žádné nebezpečí nehrozí. Tam to taky moc nešlo. Hlavně já moc nechodil. Na pitevně se s tou sádrou pitvali tak 45 minut, chlapi

z márnice byli úplně marní a hoši od hrobů to po chvíli celý pohřbili větou: „Teď s tím nic sice nezmůžem, ale kdybys do toho dostal sepsi, můžeš jít už rovnou za náma.“ Tak končí můj květen. Doufám, že v červnu bude trochu líp. Ale moje mamka doufá v pravý opak. Má na pyl z lípy alergii.

Martin Nemrava, 9. A

Kreativní osmáci

Mezi našimi osmáky máme i velmi šikovné kreslíře a spisovatele. Nabízíme vám ukázku jejich kreseb a úryvky z jejich slohových cvičení.

Amélie Slouková, 8. A

Amélie Slouková, 8. A

Měl by se člověk stydět za své slzy?

Asi většině z nás se stalo, že jsme se snažili zadržet slzy na veřejnosti. Ale proč bychom je měli skrývat? Ano, jsou lidé, kterým to přijde k smíchu, ale v tu chvíli se nechovají jako lidé, ale jako bezcitná stvoření. Proč bychom je měli skrývat a stydět se za něco, co je úplně normální? Neznamenalo by to potom, že kdybychom neměli slzy, tak jsme bezcitní? Nebo až moc uzavření? Každý z nás někdy plakal. Ať už ze smutku, zlosti nebo radosti. A pokud někdo řekne, že ne, tak lže. Kolikrát jste jako malí spali a poté plakali u rodičů v náruči? Styděli jste se za to v té době? Věřím, že ne. Tak proč bychom se měli stydět teď? Proč by měl být problém, když někdo vyššího věku pláče, ale je to v pohodě, když je to u dětí?

Ano, někdy je těžké se někomu svěřit, tak slzy schováváme. Je to proto, že si myslíme, že slzy jsou slabost? Za mě rozhodně nejsou. Je to spíš důkaz toho, že člověk už toho měl dost a tohle je jeden ze způsobů, jak si „odpočinout“. Někdy je lepší všechen ten tlak prostě upustit. A většina z nás to někdy udělala. Ať už jako dospělý nebo jako puberťák…

Gabriela Valentová, 8. A

Jaký by byl svět bez slz? Já si myslím, že špatný, protože by nikdo neměl možnost ze sebe vypustit vztek, smutek, zklamání nebo bezmoc.

Aneta Dohnalová, 8. A

Slzy vyjadřují nejčastěji smutek. Ale mohou vyjadřovat i radost, vztek, žárlivost nebo to, když nás něco bolí. Člověk pláče, protože je to úleva od bolesti fyzické i psychické.

Natálie Macourková, 8. A

Ve škole nás čeká poslední měsíc do letních prázdnin, a deváťáky dokonce jejich úplně poslední měsíc na naší škole. Ať se vám vyvede podle vašich představ a můžete s klidným svědomím uzavřít další školní rok. Pak už budete moct vykročit vstříc letním prázdninám.
Uzávěrka červnového čísla bude v pátek 19. 6. Do té doby se mějte hezky a zkuste se na své okolí víc usmívat. Přece všichni víme, že: S úsměvem jde všechno líp.

p. uč. Marcela Haraštová

ZŠ a MŠ
Tovačov
škola pod Spanilou věží

www.zstovacov.cz